

SENTÈNCIA 25-95 DE 14 DE JULIOL DE 1995

Responsabilitat civil per accident.- Perjudici estètic.

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts en data 18 de gener de 1995 va dictar Aute, amb la següent part dispositiva: "FALLEM, Vist la sentència del M.I. Tribunal de Corts de data 15 de juliol de 1994, condemnem solidàriament Josep M.P. i la Cia. d'assegurances F. a pagar a Josep F.M. la quantitat complementària de 2.682.052 pessetes en concepte de danys i perjudicis soferts arrel de l'accident del 29 d'octubre de 1992; els condemnem solidàriament al pagament de les costes i despeses d'aquest tràmit processal".

II.-RESULTANT: Que contra l'Aute de 18 de gener de 1995 el Sr. Josep F.M. mitjançant el seu advocat, va interposar recurs de Suplicació fonamentat en l'article 3è punt 9è del Decret regulador del recurs de suplicaicó, el qual disposa el següent: "Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència". 1) -En quant a la valoració del punt d'incapacitat permanent, concretament el M.I. Tribunal de Corts va valorar el punt d'IPP en 170.000 pts, li sembla molt insuficient tenint en compte l'edat i el grau d'IPP. 2) -En quant al perjudici estètic, el M.I. Tribunal de Corts va concedir únicament 100.000 pts de les 500.000 pts reclamades per aquesta part, basant-se en el peritatge del Dr. Jordi V., al·lega el perjudicat que en aquest no es va tenir en consideració la necessitat imperativa d'haver d'utilitzar un bastó per caminar. 3) -En quant a la pèrdua de retribucions futures, particularment les relatives al període transcorregut entre el 31 d'agost de 1994 i el mes d'octubre de 1999, data de la seva jubilació si els fets d'autes no s'haguessin produït.

III.-RESULTANT: Que el Sr. Josep M.P. i la seva Companyia d'assegurances L.F. S.A. representats per la Lletrada Àngela Palau fau, per una part s'oposen al recurs interposat per Josep F.M., i per altra part interposen recurs de Suplicació fonamentat en l'article 3è punt 9è de

l'esmentat Decret, en quant al perjudici de lleure. En efecte el Dr. V. en el dictamen pericial va estimar com nul aquest perjudici.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal deixa a l'apreciació d'aquest Tribunal els motius de Suplicació, limitats a la indemnització del perjudici sofert.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que per fixar la IPP, el Tribunal té tres criteris principals que són l'edat, (la IPP disminuint quant aquesta augmenta el grau), el percentatge de la IPP augmentant amb aquest i l'eventual incidència laboral.

Que tenint en compte els dits criteris la fixació de 170.000 pessetes el punt, per una persona de 58 anys sofrint una IPP del 17%, es considera objectiva i correspon a la jurisprudència habitual dels Tribunals andorrans.

Que no existeix error d'apreciació manifest en la fixació d'aquest perjudici.

II.-CONSIDERANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va avaluar la incapacitat temporal total de treball basant-se en el peritatge i el sou mensual del Sr. Josep F.M. i que va observar molt adequadament, que cap element aportat en autes, no permet de donar per provat que el perjudicat s'hauria beneficiat de qualsevol augment durant el període de la ITT.

Que per altra part, a partir del dia de la consolidació de les ferides, la indemnització de les retribucions futures entra en joc únicament en consideració per l'avaluació de la IPP i no es pot indemnitzar com perjudici independent d'aquesta.

Que tota indemnització de les retribucions futures (fins el dia de la jubilació) seria una violació del principi non cumul, la IPP tenint precisament per finalitat compensar els perjudicis futurs.

Que tota altra consideració produiria una confusió entre aquests dos conceptes que són la ITT i la IPP.

III.-CONSIDERANT: Que per fixar el perjudici estètic, el Tribunal va prendre en consideració les constatacions del Dr. V., estimant el perjudici com lleuger, l'edat del perjudicat, el seu estat de casat, per matitzar el fet que el perjudicat necessitarà l'ajuda d'un bastó per una marxa perllongada.

Que aquesta adequada apreciació, al fixar la quantitat de 100.000 pessetes del perjudici estètic, no es pot considerar com errònia.

IV.-CONSIDERANT: Que les conclusions d'un expert no lliguen al Tribunal.

Que malgrat les conclusions del Dr. V., el M.I. Tribunal de Corts, fonamentant-se en els documents aportat en autes per justificar la quantitat reclamada pel perjudicat de 500.000 pessetes. Que en efecte el Sr. Josep F.M. demostra que tenia per costum pintar paisatges, això el conduïa a caminar per terrenys accidentats, activitat que es veu dificultada en el seu estat actual.

Que l'anàlisi del Tribunal de Corts és pertinent.

Vista la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar els recursos de Suplicació interposats per Josep F.M. i Josep M.P. i la seva companyia d'assegurances L.F.S.A., representats respectivament per llurs advocats.

2.- Confirmar l'Aute recorregut íntegrament en totes les seves disposicions.

3.- Imposar als recurrents el pagament de les costes processals causades.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.